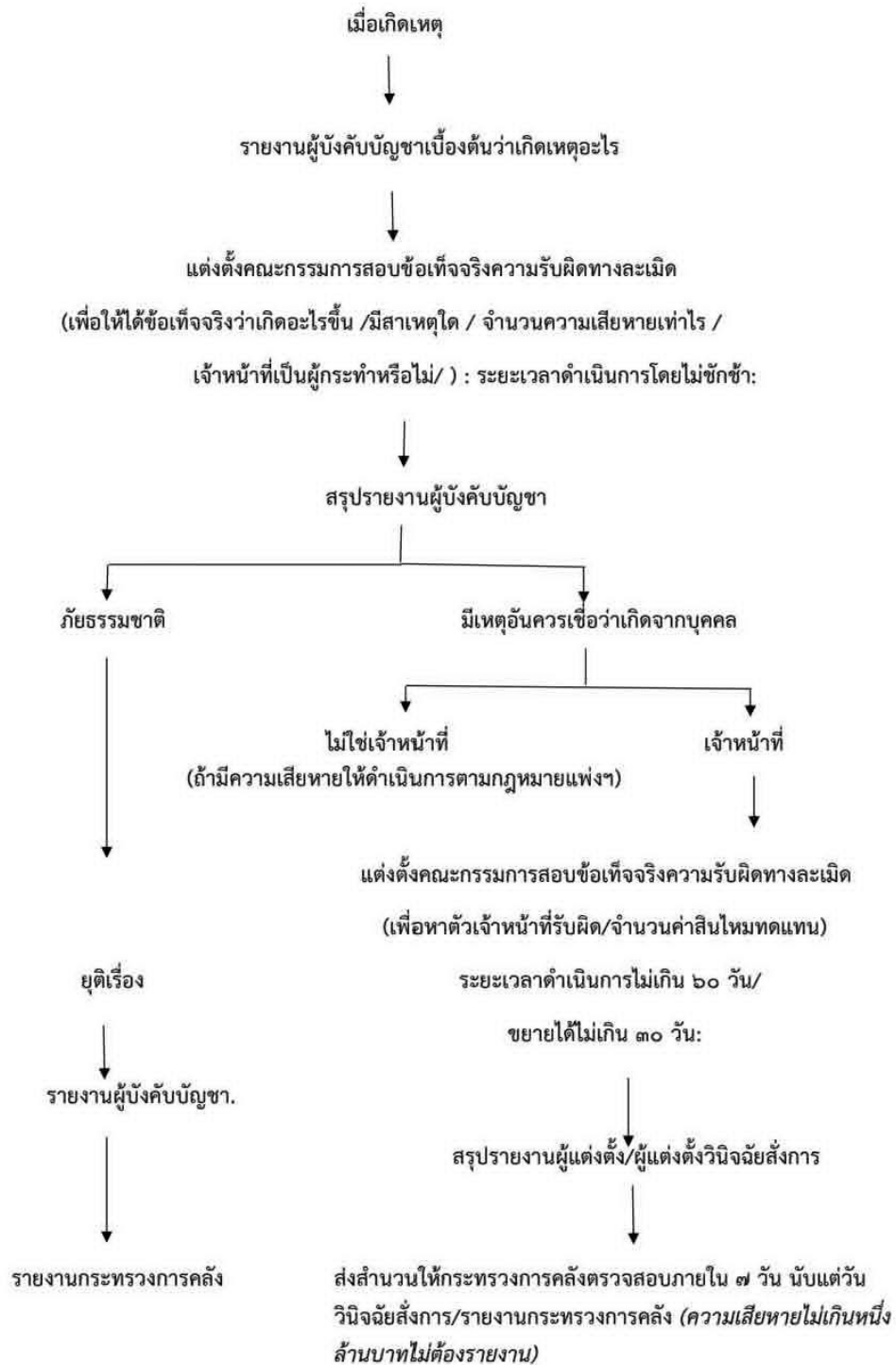

คู่มือการทำสำนวน

การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

แผนภูมิแนวทางการปฏิบัติกรณีเกิดความเสียหาย

สรุปขั้นตอนการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

สรุปขั้นตอนการดำเนินการกรณีเกิดความเสียหายกับหน่วยงานของรัฐ

คู่มือการทำสำนวน

การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

แนวทางการทำสำนวนการสอบสวนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

๑ การดำเนินการของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ

๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต้องดำเนินการด้วยความถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่

- มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ
- อ้างกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- ตั้งกรรมการไม่เกินจำนวนที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด (๕ คน)
- ไม่แต่งตั้งผู้เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียเป็นกรรมการ (ต้องมีความเป็นกลาง)
- กรณีมีความเสียหายเกิดแก่หลายหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่หลายสังกัดกระทำให้เกิดความเสียหายต้องแต่งตั้งกรรมการร่วม

๒) การวินิจฉัยสั่งการถูกต้องและชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่

- วินิจฉัยและมีความเห็นว่า
- (๑) มีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนหรือไม่
- (๒) จำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนเท่าใด

- ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่วินิจฉัยสั่งการทำรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด (แบบ สล.๒)

๓) ส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

- ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับวินิจฉัยสั่งการ
- ยกเว้นสำนวนตามประกาศกระทรวงการคลังฯ ส่งแบบรายงานทุก ๓ เดือน

๔) การเรียกคดีใช้

- ออกคำสั่งเรียกให้ผู้ต้องรับผิดชอบ ภายใน ๒ ปี
- ไล่เบี้ย ภายใน ๑ ปี
- ดำเนินการยึดอายัดทรัพย์สิน ภายใน ๑๐ ปี
- ฟ้องหายของผู้ต้องรับผิดชอบ (กรณีไม่สามารถออกคำสั่งได้) ภายในอายุความรดก ๑ ปี

ตามที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๘ วรรคแรก ได้กำหนดว่า เมื่อเกิดความเสียหายแก่ หน่วยงานของรัฐแห่งใดและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดชั้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ และวรรคสี่กำหนดว่า ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณา ของคณะกรรมการไว้ด้วย ดังนั้น เพื่อให้การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่ครบถ้วนลดความยุ่งยากในการสอบสวน กระทรวงการคลังจึงมีหนังสือชักซ้อมความเข้าใจให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ดังนี้

๑. เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น มีเหตุอันควรเชื่อว่าการเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าว แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้น คณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า อย่างช้าไม่ควรเกิน ๑๕ วัน นับแต่รู้หรือทราบความเสียหายและให้รีบดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่ควรเกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ตั้งตั้ง ทั้งนี้ หากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการฯ อาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาได้อีกครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน โดยให้คำนึงถึงเหตุผล และความจำเป็นในการขอขยายระยะเวลาและระมัดระวังเรื่องอายุความด้วย

๒. เมื่อการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้แต่งตั้งรับดำเนินการสั่งการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๗ อย่างช้าไม่ควรเกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับผลการสอบสวน และให้ส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ให้กระทรวงการคลังตรวจสอบภายใน ๗ วัน นับแต่วันวินิจฉัยสั่งการ เว้นแต่เป็นเรื่องที่ กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

๓. เนื่องจากการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของหน่วยงานของรัฐ หากคณะกรรมการมิได้ให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๕ ทำให้การสอบสวนไม่ชอบและเป็นเหตุให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่หน่วยงานของรัฐเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายได้ ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเกิดความล่าช้าจากการต้องกลับไปดำเนินการสอบสวนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายใหม่ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีฯ ดังกล่าวโดยเคร่งครัด

กรมบัญชีกลางได้วางแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ดังนี้

๑. ตรวจสอบเอกสารประกอบสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ให้ครบถ้วน เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด หนังสือมอบอำนาจ การวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง คำให้การของผู้ต้องรับผิดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้บังคับบัญชาตามสายงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๒. Scan เอกสารประกอบการพิจารณา และทำการบันทึกเป็น PDF ไฟล์ (.pdf) โดยหากเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือคำให้การของผู้เกี่ยวข้องหรือต้องรับผิดจะต้อง Scan ส่วนที่ปรากฏลายมือชื่อของผู้เกี่ยวข้องหรือต้องรับผิดด้วย

๓. ทำการบันทึกเอกสารที่จัดทำขึ้น เช่น รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ด้วยโปรแกรม Microsoft Word (.doc)

๔. ทำการบันทึกข้อมูลตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ลงแผ่น CD-ROM แล้วจัดส่งพร้อมรายงานผลการสอบสวนที่ส่งให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ โดยไม่ต้องส่งสำเนาเอกสารให้กรมบัญชีกลางอีก

ทั้งนี้ หากหน่วยงานใดยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินการดังกล่าวจะจัดส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเป็นเอกสารไปพลางก่อนก็ได้

๒. การดำเนินการของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

- ๑) ตรวจสอบอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งแต่งตั้ง
- ๒) ประชุมกำหนดแนวทางการสอบสวน และปฏิทินระยะเวลาการพิจารณา
- ๓) ทำหนังสือเชิญผู้เกี่ยวข้องมาให้การและให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- ๔) แจ้งสิทธิก่อนดำเนินการสอบสวน
- ๕) ให้โอกาสเจ้าหน้าที่ที่ถูกสอบสวน
 - ก. ชี้แจงข้อเท็จจริง
 - ข. ได้อย่างแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม
- ๖) รวบรวมเอกสาร และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- ๗) ไม่รับฟัง
 - ก. พยานที่ยังไม่ได้ข้อยุติ
 - ข. พยานบอกเล่า (ที่ไกลกว่าเหตุ)
 - ค. พยานนอกสำนวน
- ๘) เสนอความเห็นว่
 - ก. มีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนหรือไม่
 - ข. จำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนเท่าใด
- ๙) ใช้ข้อกฎหมายในการวินิจฉัยความรับผิด
 - ๑๐) ลงลายมือชื่อ ตำแหน่งและวันเดือนปี ทำยบันที่รายงานผลการสอบสวน (สส.๒)
 - ๑๑) ขอขยายเวลาหากการสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
 - ๑๒) สอบสวนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดอายุความ

ในส่วนรายละเอียดการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดนั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๔ - ๑๖ กำหนดให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีอำนาจหน้าที่พิจารณา ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำละเมิดโดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่ ต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหาย ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและได้อ้างแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม เมื่อพิจารณาเสร็จแล้วให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้งโดยความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ้งชัดและต้องมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนประกอบด้วย

เนื่องจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดที่ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่สำคัญ ต้องให้ความยุติธรรมทั้งแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหาย ไม่ว่าจะเป็นในทางการพิจารณาข้อเท็จจริง ตามพยานเอกสารหรือการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยการกระทำของผู้เกี่ยวข้องก็ตาม ในขณะเดียวกันก็ต้องพิจารณา โดยอ้างอิงระเบียบ วิธีปฏิบัติและค่านึงถึงประโยชน์ของทางราชการประกอบด้วย ซึ่งในระบบการปฏิบัติราชการปัจจุบัน

แต่ละหน่วยงานย่อมมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งสำหรับการดำเนินงาน และแนวทางการปฏิบัติแตกต่างกัน หรือแม้แต่ในหน่วยงานราชการเดียวกันแต่ต่างสำนักต่างกองกัน ก็อาจมีวิธีปฏิบัติไม่เหมือนกัน การพิจารณาคำเนินการของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดก็เช่นเดียวกัน แต่ละคณะแต่ละหน่วยงานย่อมมีแนวทางการดำเนินการของตนเองซึ่งเป็นอิสระไม่อาจมีผู้ใดชี้แนะให้เบี่ยงเบนไปจากข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้ในคราวนั้น ดังนั้น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๔ วรรคสอง จึงกำหนดให้กระทรวงการคลังอาจกำหนดแนวทางการสอบข้อเท็จจริง การทำบันทึกและการรายงานผล เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเป็นการทั่วไปได้ ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือเป็นหลักปฏิบัติเป็นการทั่วไป ดังนี้

๑. แนวทางการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยแยกตามประเภทการกระทำ ความเสียหายเพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความละเอียด รอบคอบ และครบถ้วนทุกประเด็น ให้จัดประเภทสำนวนการสอบสวนเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

๑.๑ ทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน	(ส.๑)
๑.๒ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ	(ส.๒)
๑.๓ คนร้ายกระทำโจรกรรมหรือทรัพย์สินสูญหาย	(ส.๓)
๑.๔ อาคารสถานที่ถูกเพลิงไหม้	(ส.๔)
๑.๕ อุบัติเหตุ	(ส.๕)

๒. แบบบันทึกการสอบสวน (สส. ๑) กำหนดให้มีกรงเชิงสถิติให้ผู้ถูกสอบสวนทราบ ก่อนดำเนินการสอบสวน รวมทั้งกำหนดสาระสำคัญที่จำเป็น เนื่องจากอาจต้องใช้เอกสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีชั้นศาลให้ใช้แบบบันทึกการสอบสวน (สส.๑) สำหรับบันทึกการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ หรือผู้เกี่ยวข้อง โดยก่อนดำเนินการสอบสวนคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีหน้าที่ต้องแจ้งสิทธิให้บุคคลผู้จะให้ถ้อยคำทราบ ดังนี้

๑) ผู้ให้ถ้อยคำมีสิทธิชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

๒) คำถามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะถามต่อไปนี้ ผู้ให้ถ้อยคำจะตอบหรือไม่ตอบก็ได้ ถ้าคำถามใดไม่ตอบ ขอให้เหตุผลสั้น ๆ เพื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะได้บันทึกไว้ รวมทั้งการให้ถ้อยคำตามบันทึกการสอบสวนฉบับนี้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้

๓) คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญาเพื่อจูงใจให้ผู้ให้ถ้อยคำให้ถ้อยคำ อย่างไรก็ดี

สำหรับคำถามอื่น ๆ ให้ใช้แนวทางหัวข้อการสอบสวนที่กำหนดตามประเภท สำนวนการสอบสวน (ส. ๑-๕) หรือคำถามอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะเห็นสมควรและสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

๓. แบบรายงานผลการสอบสวน (สส. ๒) กำหนดสาระสำคัญที่จำเป็นเพื่อให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดใช้เป็นแนวทางการรายงานผลการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อหน่วยงานของรัฐและให้หน่วยงานของรัฐผู้แต่งตั้งใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป

เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้จัดทำรายงานผลการสอบสวนตามแนวทางที่กำหนดในแบบรายงานผลการสอบสวน (สส. ๒) โดยควรมีข้อมูลรายละเอียดการสอบสวนสอดคล้องกับแนวทางหัวข้อการสอบสวนที่กำหนด ตามประเภทสำนวนการสอบสวน (ส. ๑-๕) หรือข้อเท็จจริงหรือข้อมูลรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะเห็นสมควร และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

๓. แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ตามที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๘ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐในกรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยสิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าวจะมีได้เพียงใด ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมหรือความผิด หรือความบกพร่อง หรือระบบดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ และกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ไว้แล้วนั้น เนื่องจากพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๘ ข้างต้น มีให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับกับกรณีที่เกิดละเมิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน และเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น แต่ปรากฏว่าหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ส่วนราชการต่าง ๆ ถือปฏิบัติอยู่ ยังมิได้มีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ละรายไว้ ทำให้การกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานยังคงเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และเกิดความไม่เสมอภาคแก่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของแต่ละหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงได้ยกเลิกหนังสือฉบับดังกล่าว และเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีบรรทัดฐานในการกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงได้วางแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการเรียกค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ โดยได้แบ่งตามลักษณะของความเสียหาย และกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกลุ่มหรือแต่ละรายเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาสำนวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป ดังนี้

๑. กรณีความเสียหายมีสาเหตุจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

๑.๑ กรณีการจัดจ้าง/จัดซื้อ ราคาแพง

๑.๑.๑ วิธีการจัดซื้อ/จัดจ้างไม่ถูกต้อง

- กรณีผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ แบ่งสัดส่วนความรับผิดดังนี้ คณะกรรมการพิจารณาผลฯ ร้อยละ ๖๐ ฝ่ายพัสดุ (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- กรณีไม่ผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ แบ่งสัดส่วนความรับผิดดังนี้ คณะกรรมการพิจารณาผลฯ ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐

- กรณีไม่ผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ/ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง แบ่งสัดส่วนความรับผิดดังนี้ คณะกรรมการพิจารณาผลฯ ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๔๐

๑.๑.๒ กำหนดราคากลางสูงกว่าความเป็นจริง

ก. ใช้ค่า Factor F/ราคาวัสดุไม่ถูกต้อง

- กรณีผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ร้อยละ ๗๐ ฝ่ายพัสดุ (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๑๕ ผู้บังคับบัญชา ชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๕

- กรณีไม่ผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ร้อยละ ๗๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- กรณีไม่ผ่านเจ้าหน้าที่พัสดุ/ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ร้อยละ ๗๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๓๐

ข. คำนวณปริมาณงานผิดพลาด คณะกรรมการกำหนดราคากลาง ร้อยละ ๑๐๐

๑.๑.๓ ไม่คัดเลือกผู้เสนอราคาต่ำสุดที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนด

- วิธีสอบราคา แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการเปิดซอง ร้อยละ ๖๐ ฝ่ายพัสดุ (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๑๕ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๕ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- วิธีประกวดราคา แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการพิจารณาผลฯ ร้อยละ ๖๐ ฝ่ายพัสดุ (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๑๕ ผู้บังคับบัญชา ชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๕ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

ทั้งนี้ หากเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุ/ผู้ผ่านงานทักท้วงแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจสั่งผู้อนุมัติให้ผู้อนุมัติรับผิดชอบร้อยละ ๔๐ (เจ้าหน้าที่พัสดุ/ผู้ผ่านงาน ไม่ต้องรับผิดชอบ)

๑.๒ กรณีการตรวจการจ้าง/ตรวจรับไม่ถูกต้อง

๑.๒.๑ การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ

- กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่า ผู้บังคับบัญชามีเหตุน่าเชื่อว่าควรจะได้รู้ถึงการตรวจรับงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ร้อยละ ๓๐ ผู้ควบคุมงาน (ตรวจสอบ/ เสนอความเห็น) ร้อยละ ๕๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชา ชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- กรณีผู้บังคับบัญชาไม่น่าจะรู้ว่าการตรวจรับงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ผู้บังคับบัญชาไม่ต้องรับผิดชอบ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ร้อยละ ๔๐ ผู้ควบคุมงาน (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๖๐

๑.๒.๒ ส่งของไม่ตรงตามสัญญา

- กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุ/ผู้บังคับบัญชามีเหตุน่าเชื่อว่าควรจะได้รู้ถึงการส่งของไม่ตรงตามสัญญา แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการตรวจรับ ร้อยละ ๖๐ ฝ่ายพัสดุ (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น - กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- กรณีเจ้าหน้าที่พัสดุ/ผู้บังคับบัญชาไม่น่าจะรู้ว่าการส่งของไม่ตรงตามสัญญา จึงไม่ต้องรับผิดชอบ โดยให้คณะกรรมการตรวจรับ รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

๑.๓ กรณีไม่เรียกค่าปรับกรณีส่งมอบงาน/ของล่าช้า

- กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งว่า เจ้าหน้าที่พัสดุ/ผู้บังคับบัญชา มีเหตุน่าเชื่อว่า ควรจะรับรู้ถึงการส่งมอบงาน/ของล่าช้า แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการตรวจการจ้าง/รับ ร้อยละ ๗๐ ฝ่ายพัสดุ (ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- กรณีเจ้าหน้าที่พัสดุ/ผู้บังคับบัญชาไม่อาจทราบข้อเท็จจริงได้ว่าการส่งมอบงาน/ของล่าช้า จึงไม่ต้องรับผิดชอบ เช่น คณะกรรมการตรวจการจ้าง/รับ ปกปิดไม่แจ้ง ให้ทราบ ลงนามตรวจรับย้อนหลัง เป็นต้น โดยให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง/รับ รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

๑.๔ กรณีการใช้เงินผิดระเบียบ

๑.๔.๑ ไม่นำเงินรายได้เข้าบัญชีที่เกี่ยวข้องแต่นำไปใช้โดยผิดระเบียบ

- กรณีเป็นเรื่องที่ผู้เสนอและผู้บังคับบัญชาปฏิบัติผิดหลักการเงินการคลัง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๓๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๕๐

- กรณีผู้อนุมัติใช้อำนาจสั่งการและเป็นผู้อนุมัติให้รับผิดชอบเต็มจำนวน ร้อยละ ๑๐๐ (เจ้าหน้าที่การเงิน/ผู้ผ่านงาน ไม่ต้องรับผิดชอบ)

๑.๔.๒ จ่ายเงินเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิ/ผิดระเบียบ

- กรณีมีเงินงบประมาณ/เงินราชการสำหรับใช้จ่ายแล้ว แต่จ่ายผิดระเบียบหรือจ่ายเกินกว่าสิทธิที่ควรได้รับ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐

๒. กรณีความเสียหายมีสาเหตุจากการทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน

๒.๑ กรณีรับเงินแล้วนำไปใช้ส่วนตัว

๒.๑.๑ รับเงินแล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงิน/แก้ไขหรือปลอมใบเสร็จรับเงิน แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐

๒.๑.๒ ออกใบเสร็จรับเงินแล้วไม่นำเงินส่ง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบ ดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง

- กรณีคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ร้อยละ ๖๐ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาขั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๑๐

- กรณีคณะกรรมการเก็บรักษาเงินปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบแล้ว จึงไม่ต้องรับผิดชอบ โดยแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐

๒.๑.๓ ไม่นำเงินฝากคลังหรือธนาคารให้ครบจำนวนตามระเบียบกลับนำไปใช้ส่วนตัว แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบ ดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐

๒.๒ กรณีเบิกจ่ายเงินโดยทุจริต

๒.๒.๑ ไม่มีหลักฐานการจ่าย แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐

๒.๒.๒ ทำหลักฐานการจ่ายเท็จ แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๔๐ (หากผู้อนุมัติปล่อยปละละเลยไม่ควบคุม ดูแลปล่อยให้มีการทุจริตอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้อนุมัติรับผิดชอบด้วย โดยแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐)

๒.๒.๓ แก้ไขเอกสารการเบิกจ่าย แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบ ดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๔๐ (หากผู้อนุมัติปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมดูแลปล่อยให้มีการทุจริตอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้อนุมัติรับผิดชอบด้วย โดยแบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้ ฝ่ายการเงิน ร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น-กลาง (ผู้ผ่านงาน) ร้อยละ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาชั้นสูง (ผู้อนุมัติ) ร้อยละ ๒๐)

๒.๒.๔ แก้ไขหรือเพิ่มจำนวนเงินในเช็ค/ใบถอนเงินให้สูงขึ้น แบ่งสัดส่วนความรับผิดชอบดังนี้

ก. ผู้ทุจริต รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐

ข. ผู้เกี่ยวข้อง กรณีผู้ลงนามในเช็ค/ใบถอนเงิน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เช่น ลงนามไว้ล่วงหน้าโดยยังไม่ได้กรอกจำนวนเงิน เขียนจำนวนเงินโดยเว้นช่องว่างข้างหน้าไว้ให้เติมได้ ไม่ขีดคร่อมเช็คส่งจ่ายให้เจ้าหน้าที่โดยตรง เป็นต้น ให้ผู้ลงนามในเช็ค/ใบถอนเงิน รับผิดชอบร้อยละ ๑๐๐ โดยให้รับผิดชอบคนละส่วนเท่า ๆ กัน

อย่างไรก็ตาม ในกรณี ๒.๑ และ ๒.๒ หากหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายได้รับขดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากผู้ทุจริตเมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องซึ่งกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงได้ชดเชยไว้เกินจำนวนความเสียหาย ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องซึ่งกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบที่ได้ชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

๓. กรณีความเสียหายมีสาเหตุจากอุบัติเหตุ

๓.๑ ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจร

- กรณีพนักงานขับรถกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือโดยลำพัง ให้พนักงานขับรถรับผิดชอบ ร้อยละ ๑๐๐

๓.๒ ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรและมีเหตุปัจจัยภายนอกประกอบด้วย

- กรณีมีเหตุปัจจัยภายนอกประกอบด้วย เช่น ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถมิได้ มีตำแหน่งหน้าที่โดยตรงเป็นพนักงานขับรถ ไม่ชำนาญเส้นทาง สภาพถนนหรือทัศนวิสัยไม่ดี สภาพยานพาหนะก่อนนำมาใช้ไม่สมบูรณ์ หรือมีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น พนักงานขับรถพยาบาลต้องรับนำผู้ได้รับบาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาลโดยเร็ว เป็นต้น ให้พนักงานขับรถรับผิดชอบร้อยละ ๗๕

๓.๓ ฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการจราจรและกรณีมีส่วนประมาทร่วมอยู่ด้วย

- ให้พนักงานขับรถรับผิดชอบร้อยละ ๕๐

อนึ่ง ในการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐอาจพิจารณาโดยคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องใช้สิทธิเรียกให้ใช้เต็มจำนวนความเสียหาย ตามมาตรา ๘ วรรค ๒ และถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วยตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วจึงนำความเสียหายที่สัดส่วน และ/หรือหักส่วนแล้วมาพิจารณาความรับผิดให้เหมาะสมตามพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่แต่ละราย โดยใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนดังกล่าวประกอบการพิจารณา

โดยแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่นี้เป็นเพียงแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น หากมีกรณีนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าวให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีที่มีความเสียหายทำนองเดียวกับลักษณะความเสียหายดังกล่าวก็ให้นำสัดส่วนดังกล่าวมาเทียบเคียงและปรับใช้ตามความเหมาะสม

๒. กรณีมีข้อเท็จจริง กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้บังคับบัญชาแตกต่างไปจากแนวทางดังกล่าวให้ปรับเปลี่ยนสัดส่วนใหม่ได้ตามความเหมาะสม

๓. กรณีมีลักษณะความเสียหายนอกเหนือจากแนวทางดังกล่าวให้กำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ในการพิจารณารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นทางละเมิด และการตรวจสอบสำนวนประกอบรายงานนั้น ในรายงานและสำนวนการสอบมักจะขาดความชัดเจนในข้อเท็จจริงที่มีได้สอบพยานบุคคลภายนอกและกรณีแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งมิได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอันเป็นสาระสำคัญประกอบการพิจารณา ทำให้การพิจารณาต้องล่าช้า ดังนั้น จึงควรจัดเตรียมเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
 ๒. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงพร้อมความเห็น
 ๓. รายละเอียดความเสียหายและมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น
 ๔. ภาพถ่ายความเสียหายที่เกิดขึ้น (ถ้ามี)
 ๕. แผนผังแสดงบริเวณที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)
 ๖. บันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลภายนอก ภายในและกรณีแวดล้อมต่าง ๆ
- สำหรับกรณีดังต่อไปนี้ให้ตรวจสอบเอกสาร ข้อเท็จจริงและหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กรณีเกิดการโจรกรรมทรัพย์สิน

๑. สำเนาคำสั่งการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม
๒. รายงานการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม/บันทึกการตรวจเวรยาม และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
๓. ระเบียบ คำสั่ง หรือมาตรการป้องกันทรัพย์สินของทางราชการที่สูญหาย
๔. สำเนาแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน
๕. สำเนาสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน
๖. บันทึกการสอบปากคำของผู้อยู่เวรยามว่าได้ปฏิบัติอย่างไร

กรณีเกิดอัคคีภัย

๑. สำเนาคำสั่งการปฏิบัติหน้าที่เวร
๒. รายงานการปฏิบัติหน้าที่เวร/บันทึกการตรวจเวร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
๓. ระเบียบ คำสั่ง หรือมาตรการป้องกันการเกิดอัคคีภัยในสถานที่นั้น
๔. สำเนารายงานผลการตรวจสถานที่เกิดเหตุ
๕. ในกรณีเหตุเกิดจากไฟฟ้าลัดวงจรให้ส่งผลการสอบข้อเท็จจริงว่าก่อนเกิดเหตุหน่วยงานนั้นได้มีการเอาใจใส่ปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าและสายไฟฟ้าตลอดจนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใดบ้าง
๖. สภาพข้อเท็จจริงอาคารที่เกิดเหตุตลอดจนอุปกรณ์ไฟฟ้าและสายไฟฟ้า
๗. ผลการสอบข้อเท็จจริงบุคคลดังต่อไปนี้
 - ผู้ปฏิบัติงานหน้าที่เวรของสถานที่นั้น
 - บุคคลภายนอก (ถ้ามี) และกรณีแวดล้อมต่าง ๆ
 - พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ครั้งแรก (ถ้ามี)

กรณีความเสียหายมีสาเหตุจากอุบัติเหตุ

๑. คำสั่งแต่งตั้งพนักงานขับรถยนต์
๒. บันทึกขออนุญาตเดินทางไปราชการ/คำขออนุญาตใช้รถเพื่อไปราชการ
๓. ระเบียบ ข้อบังคับในการใช้รถ
๔. ภาพถ่ายความเสียหายที่เกิดขึ้น/การตรวจสอบสาเหตุที่เกิดขึ้น
๕. บันทึกรายงานประจำวันของพนักงานสอบสวน/รายงานผลการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์
ในร่างกายของผู้ขับขี่ (ถ้ามี)
๖. บันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลภายนอก ภายในและกรณีแวดล้อมต่าง ๆ

กรณีทุจริตเงินหรือทรัพย์สิน

๑. รายละเอียดการเกิดเหตุ /วัน เวลา เกิดเหตุ
๒. ชื่อ ตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้กระทำทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่โดยปกติ/เจ้าหน้าที่อื่น
ที่เกี่ยวข้อง
๓. การกระทำและพฤติการณ์แห่งการกระทำทุจริต
๔. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่หรือตามที่ได้รับ
มอบหมาย หรือแนวทางการปฏิบัติของงานนั้น
๕. หลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการกระทำทุจริต
๖. เอกสารแจ้งความร้องทุกข์/ผลการดำเนินคดี (ถ้ามี)
๗. รายงานความเห็นและผลดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ช. /สตง. และผลดำเนินการคืออาญา
(ถ้ามี)

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

๑. กฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง
๒. รายงานความเห็นและผลดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ช. /สตง. และผลดำเนินการคืออาญา
(ถ้ามี)
๓. ชื่อ ตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่โดยปกติ/เจ้าหน้าที่อื่น
ที่เกี่ยวข้อง
๔. การกระทำและพฤติการณ์แห่งการกระทำในการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบมติ
คณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่าง

คำสั่งสำนักงาน
ที่ ๐๐๐๐/ ๐๐๐๐
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ด้วยกองบริหารการคลัง ได้รายงานกรณีเอกสารหักกลางลูกหนี้
เงินอุดหนุนราชการ ที่ ๐๐/๐๐ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดร้อยเอ็ด
ระหว่างวันที่ ๐๐ - ๐๐ มกราคม ๐๐๐๐ ได้สูญหาย เป็นเหตุให้ไม่สามารถนำเอกสารมาหักกลางลูกหนี้เงินอุดหนุน
ราชการ เพื่อนำมาเบิกเงินงบประมาณเพื่อชดเชยเงินอุดหนุนราชการได้ ทำให้เงินอุดหนุนราชการที่ได้รับอนุมัติ
จากกระทรวงการคลังขาดบัญชีเป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ และข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์
การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความ
รับผิดทางละเมิดในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นาง จ.	ประธานกรรมการ
๒. นาย ข.	กรรมการ
๓. นางสาว ส.	กรรมการ
๔. นาย จา	กรรมการ
๕. นางสาว ก.	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ดำเนินการตรวจสอบ สอบสวน
และรวบรวมพยานหลักฐานกรณีดังกล่าว โดยถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์
การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่
วันที่ประธานกรรมการทราบคำสั่ง ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนด
ระยะเวลาได้ ให้คณะกรรมการรายงานเหตุที่ทำให้การดำเนินการไม่แล้วเสร็จต่อผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาอนุมัติขยาย
ระยะเวลาการดำเนินการตามความจำเป็นครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน จนกว่าการดำเนินการจะแล้วเสร็จ แล้วสรุป
สำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด พร้อมเสนอความเห็นต่อผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๐๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๐๐๐๐

(ชื่อ-สกุล)

ตำแหน่ง

ตัวอย่าง

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด (ร่วมกัน)

คำสั่ง

ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ด้วยกระทรวงพาณิชย์และกรม.....เห็นสมควรร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิด กรณีนายสม ได้ขับรถยนต์ราชการหมายเลขทะเบียน ๐๐๐๐ ของสำนักงาน

ประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ราชการหมายเลขทะเบียน ๐๐๐๐ ของ กรม.....ซึ่งขับโดยนายชาย
เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของทางราชการ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายทอง	ประธานกรรมการ
๒. นางจรัส	กรรมการ
๓. นายกาฬ	กรรมการ
๔. นายผ่อง	กรรมการ
๕. นายฉิม	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ดำเนินการตรวจสอบ สอบสวน และ
รวบรวมพยานหลักฐานกรณีดังกล่าว โดยถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์
การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหกสิบวัน
นับแต่วันที่ประธานกรรมการทราบคำสั่ง ในกรณีที่คณะกรรมการฯ ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนด
ระยะเวลาได้ ให้คณะกรรมการฯ รายงานเหตุที่ทำให้การดำเนินการไม่แล้วเสร็จต่อผู้แต่งตั้งเพื่อพิจารณาอนุมัติขยาย
ระยะเวลาการดำเนินการตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน จนกว่าการดำเนินการจะแล้วเสร็จ แล้วสรุปสำนวน
การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด พร้อมเสนอความเห็นต่อผู้แต่งตั้ง เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ ๐๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๐๐๐๐

(ลงชื่อ).....

(ชื่อ-สกุล)

ปลัดกระทรวง

(ลงชื่อ).....

(ชื่อ-สกุล)

อธิบดีกรม.....

ตัวอย่าง การทำสำนวนการสอบสวน

VI00000000

(สส. ๒)

รายงานผลการสอบสวน
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
ตามคำสั่งจังหวัดบึงกาฬ ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐
ลงวันที่ ๐๐ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๐๐๐๐

สถานที่

วันที่ ๐๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๐๐๐๐

ประเภทสำนวน อุบัติเหตุ

เรื่อง รถยนต์หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ ของ
ชนกับรถจักรยานยนต์ของบุคคลภายนอก

ประสบอุบัติเหตุ

ส่วนราชการ

วันเวลาเกิดเหตุ วันอาทิตย์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น.

สถานที่เกิดเหตุ ถนนทางหลวงชนบทสาย บก. ๐๐๐๐ ระหว่างบ้านโนนอุทัยทอง - บ้านคำภู ท้องที่บ้านคำภู
หมู่ ๐ ตำบลชัยพร อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ

สาระสำคัญในข้อเท็จจริงบางประการ

(๑) ผู้กระทำความเสียหาย นายมา

(๒) ความเสียหาย ๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (รถยนต์ราชการ ๐๐,๐๐๐ บาท บุคคลภายนอกเรียก
ค่าเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เสียชีวิต ๐ คน บาดเจ็บ ๐ คน)

(๓) ความเห็นพนักงานสอบสวน อุบัติเหตุเกิดขึ้นจากความประมาทของนายมา อายุ ๐๐ ปี ที่อยู่ ๐๐ หมู่ ๐
ตำบล หนองบัวใหญ่ อำเภอจัดรัส จังหวัด ชัยภูมิ ผู้ขับขี่รถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า สีเทา หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐
บึงกาฬ ที่ขับขี่รถตามหลังรถจักรยานยนต์พ่วงข้างคันเกิดเหตุที่ขับอยู่ด้านหน้าในระยะประชิดโดยไม่เว้น
ระยะห่างจากรถคันหน้าพอสมควร ประกอบกับบริเวณที่เกิดเหตุมีการก่อสร้างปรับปรุงไหล่ทาง มีรถบรรทุกดิน
แล่นสวนทางกันไปมา ซึ่งผู้ขับขี่ต้องใช้ความระมัดระวังในการขับขี่เป็นพิเศษ แต่นายมา ไม่ใช้ความระมัดระวัง
ให้เพียงพอเป็นเหตุให้รถยนต์ที่ขับขี่เฉี่ยวชนท้ายรถจักรยานยนต์พ่วงข้างที่แล่นอยู่ด้านหน้ากระเด็นพลิกคว่ำ
ได้รับความเสียหาย เป็นเหตุให้ น.ส. รัช ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ได้รับบาดเจ็บสาหัส ด.ญ. กฤต ผู้นั่งซ้อนท้าย
ได้รับบาดเจ็บและ ด.ช. วรวิญ ผู้นั่งโดยสารอีกคนได้รับบาดเจ็บและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา พนักงานสอบสวน
ได้จัดรับคำร้องทุกข์ไว้ตามคดีจราจรที่ ๐๐/๐๐๐๐ เพื่อจะได้ทำการสอบสวนและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
จึงได้ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

ข้อเท็จจริงได้ความโดยสรุปว่า เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น.

รถยนต์หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ

เกิดอุบัติเหตุชนกับ

รถจักรยานยนต์พ่วงข้างของบุคคลภายนอก หมายเลขทะเบียน กพม ๐๐๐ นครพนม เป็นเหตุให้รถยนต์ของทาง
ราชการได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน ๐๐,๐๐๐ บาท และบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน
๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๕ วันที่ ๐๐ สิงหาคม ๐๐๐๐ พ.ศ.ท. มานพ สว. (สอบสวน) สก. เมืองบึงกาฬ ได้แจ้งข้อกล่าวหา นายมา ว่าพฤติการณ์และการกระทำของผู้ต้องหาเป็นความผิดฐาน ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ได้รับอันตรายสาหัส อันตรายแก่กายหรือจิตใจและทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย โดยนายมา ได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

๑.๖ วันที่ ๐๐ กันยายน ๐๐๐๐ ผู้เสียหาย ได้ส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา คำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ (เพิ่มเติม)

๒. ผู้เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำสรุปได้ดังนี้

(๑) นางพิ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เวลา ๐๐.๐๐ น. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดบึงกาฬ มีหนังสือเชิญ เป็นวิทยากรโครงการการปฏิรูปสังคมแบบมีส่วนร่วมของประชาชน (สานเสวนากลุ่มอาชีพ) ในระหว่างวันที่ ๐๐ - ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ ตนจึงได้มอบหมายให้นายมา ร่วมเป็นวิทยากรในช่วงระหว่างวันดังกล่าว โดยในวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ นายมา ได้ขออนุญาตเดินทางไปราชการ และเป็นผู้ขับขี่โดยใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ สำหรับเดินทางไปราชการ ในวันที่ ๐๐ - ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เนื่องจากพนักงานขับรถยนต์ติดภารกิจและออกนอกพื้นที่ในช่วงวันดังกล่าว ในส่วนของการใช้รถยนต์ของราชการ สำนักงานฯ ได้มีคำสั่งที่ ๐๐/๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐ ข้อ ๒ มอบหมายข้าราชการขับรถยนต์ราชการ (สำรอง) ในกรณีไม่มี ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ราชการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ซึ่งนายมา ตำแหน่งนักวิชาการ พาณิชย์ปฏิบัติการ ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งดังกล่าว ตนจึงได้อนุญาตให้นายมา ไปราชการและขับรถยนต์คันดังกล่าว ทั้งนี้ ตนได้กำชับในเรื่องขอให้ระมัดระวังการขับขี่ ต่อมาวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น. ได้รับแจ้งจากนายมา ว่าเมื่อเสร็จภารกิจในการร่วมเสวนาแล้ว ระหว่างเดินทางกลับ สภาพถนนเป็นเนินสูงและอยู่ระหว่างการก่อสร้างบริเวณไหล่ทาง เมื่อขับรถขึ้นพ้นจากเนิน พบรถจักรยานยนต์พุ่งข้าง ขับขี่อยู่ในช่องทางเดียวกัน ในระยะกระชั้นชิดจึงทำให้เกิดการปะทะกับรถจักรยานยนต์พุ่งข้างเกิดเป็นอุบัติเหตุ ทำให้มีผู้บาดเจ็บจำนวน ๒ ราย และมีผู้เสียชีวิตจำนวน ๑ ราย โดยสำนักงานฯ ได้ดำเนินการดูแลและช่วยเหลือผู้เสียหายมาโดยตลอด

สรุปการให้ความช่วยเหลือจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ

๑. กระเช้าเครื่องดื่มบำรุงสุขภาพ สำหรับนำไปเยี่ยมให้กำลังใจผู้ได้รับบาดเจ็บที่พักรักษาตัวอยู่ที่ รพ. บึงกาฬ ๒ ราย จำนวน ๒ กระเช้า เป็นเงินจำนวน ๐,๐๐๐ บาท

๒. ช่วยสมทบค่าใช้จ่ายในการจัดการศพ จัดหาพวงหรีดดอกไม้สด และร่วมทำบุญถวาย พระสงฆ์สวดอภิธรรมศพ เป็นเงินจำนวน ๐,๐๐๐ บาท

๓. สำนักงานฯ โดยพาณิชย์จังหวัด ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และ บุคลากรสำนักงาน ช่วยสมทบค่าใช้จ่ายในการจัดงานและร่วมทำบุญอุทิศส่วนกุศล เป็นเงินจำนวน ๐,๐๐๐ บาท

(๒) นายสุข พนักงานขับรถยนต์ ให้ถ้อยคำว่า ตนทราบในเย็นวันศุกร์ว่าจะมีการเดินทางไป ราชการในระหว่างวันที่ ๐๐ - ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ แต่เนื่องจากในวันดังกล่าวตนต้องไปทำธุระส่วนตัว ที่จังหวัดอุดรธานี จึงได้แจ้งพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ ว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เมื่อมาทำงานในวันจันทร์ ตนจึงทราบว่ามีการเกิดอุบัติเหตุกับรถยนต์หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ ทั้งนี้ รถยนต์ของสำนักงานฯ มี ทั้งหมด ๐ คัน มีการบำรุงรักษาเข้าเช็คระยะมาโดยตลอด และมีการเปลี่ยนยางตามปกติ นอกจากนี้ตนเคยขับรถ ไปในเส้นทางดังกล่าว ซึ่งเส้นทางที่นายมาวินา ใช้เป็นเส้นทางเดียวที่ใกล้ แต่เส้นทางดังกล่าวมีการซ่อมแซมไหล่ ทาง เป็นทางแคบมีเนินและเป็นทางโค้ง

(๓) นายม่ง พนักงานขับรถยนต์ ให้ถ้อยคำไว้ว่า ตนได้รับแจ้งจาก ในช่วงเย็นของวันศุกร์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ ว่าจะมีการเดินทางไปราชการ แต่ตนติดธุระส่วนตัวในวันดังกล่าว จึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยตนไม่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ แต่ในวันจันทร์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ ตนได้เห็นวารถยนต์มีรอยชน แต่ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ขับขี่ ทั้งนี้รถยนต์ของสำนักงานฯ มีทั้งหมด ๐ คัน และมีการบำรุงรักษาเข้าเช็คระยะมาโดยตลอด รวมถึงมีการเปลี่ยนยางตามปกติ โดยเส้นทางที่นายมา ใช้เดินทางไปราชการ เป็นเส้นทางที่ใกล้ที่สุดและเป็นเส้นทางที่คนทั่วไปใช้เป็นประจำ ตนเคยวิ่งเส้นทางนั้นประจำโดยเส้นทางดังกล่าว กำลังจะเริ่มมีการก่อสร้างตามไหล่ทาง จึงมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง เนื่องจากเป็นเนินลาดชัน และเป็นทางโค้งหักศอก นอกจากนั้นถนนเส้นดังกล่าวจะมีการบรรทุกยางพาราและมีน้ำยางไหลระหว่างทางทำให้ถนนลื่น

(๔) นายธเนศ นักวิชาการ ให้ถ้อยคำไว้ว่า ในวันเกิดเหตุนายมา ได้ไลน์มาบอก ในเบื้องต้นว่ามีการเกิดอุบัติเหตุกับรถยนต์หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ ต่อมาในวันจันทร์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ จึงทราบว่าอุบัติเหตุดังกล่าวมีผู้บาดเจ็บจำนวน ๓ ราย ซึ่งเกิดจากการชนกับรถจักรยานยนต์พ่วงข้าง ต่อมาวันที่ ๐ กรกฎาคม ๐๐๐๐ ได้ไปร่วมงานศพและไปสถานที่เกิดเหตุ ซึ่งสภาพถนนอยู่ระหว่างการก่อสร้างบริเวณไหล่ทาง เป็นเนินสูงทัศนวิสัยไม่ดี นอกจากนั้นตนเคยนั่งรถที่นายมา เป็นผู้ขับขี่ ซึ่งนายมา ขับขี่ด้วยความระมัดระวัง ขับขี่อย่างใจเย็นและปฏิบัติตามกฎจราจร

(๕) นายมา นักวิชาการ (ผู้ก่อเหตุ) ให้ถ้อยคำไว้ว่า ตนเป็นผู้ขับขี่รถยนต์ หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ คันที่เกิดอุบัติเหตุ โดยเมื่อวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ ช่วงเย็น สำนักงาน ได้รับหนังสือ จากกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดบึงกาฬ ตามหนังสือที่ นร ๐๐๐๐/๐๐๐ ลงวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เชิญเข้าร่วมโครงการปฏิรูปสังคมฯ ซึ่งมีหลายหน่วยงาน ได้แก่ สภ.พนาธิชัย สนง.พัฒนาชุมชน การยางฯ เกษตรอำเภอ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ให้เข้าร่วมเสวนาในวันที่ ๐๐ - ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ ท่านพนาธิชัยฯ จึงได้มอบหมายให้ตนเข้าร่วมงาน เนื่องจากพนักงานขับรถยนต์ทั้งสองคนไม่อยู่ในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬในวันที่มีการเดินทางไปราชการดังกล่าว ตนจึงได้ขออนุมัติเดินทางไปราชการและขออนุมัติใช้รถยนต์ราชการเพื่อไปงานดังกล่าว ต่อมาเมื่อเสร็จภารกิจในวันอาทิตย์ ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ เวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น. - ๐๐.๐๐ น. ขณะเดินทางกลับสำนักงาน โดยใช้ความเร็วประมาณ ๐๐ - ๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ด้วยรถยนต์โดยีดำ หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ ในเส้นทาง บก. ๐๐๐๐ ซึ่งเป็นเส้นทางที่ใกล้และสะดวกที่สุด นอกจากนี้ประชาชนยังใช้เส้นทางเป็นปกติ โดยบริเวณที่เกิดเหตุมีสภาพถนนเป็นเนินสูงเป็นทางโค้ง และเป็นเลนสวน ๒ ช่องทาง มีรถขับสวนมาเป็นระยะ และมีการก่อสร้างบริเวณไหล่ทาง เมื่อขับพ้นเนินมาพบว่ามีการจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีน้ำเงินเทา มีกระบะพ่วงข้าง หมายเลขทะเบียน กทม ๐๐๐ นครพนม อยู่ในช่องทางเดียวกันในระยะกระชั้นชิด ข้าพเจ้าได้พยายามเบรกแต่ไม่สามารถหยุดรถได้ทัน เป็นเหตุให้เกิดการปะทะกันโดยรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวกระเด็นไปทางสวนยางด้านข้างของถนน ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์พ่วงข้างและผู้โดยสาร บาดเจ็บจำนวน ๓ ราย ได้แก่ นางสาวรัชต์.ญ. กฤต และ ด.ช. วรวิญ (ถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา) ซึ่งกระเด็นออกจากรถและอยู่บริเวณด้านหน้าบนถนน ในช่องทางเดียวกัน รถยนต์ของราชการคันชนหน้าได้รับความเสียหาย ฝากระโปรงหน้ามีรอยยุบ สเกิร์ตหน้าบิดตัว แต่ไฟหน้าไม่ได้รับความเสียหาย รถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายกระเด็นไปด้านขวาออกนอกถนน บังโคลนหน้าแตก ไฟท้ายแตก เบาะหลุด เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วมีชาวบ้านในพื้นที่แจ้งกู้ภัยและตำรวจ โดยตนได้อยู่บริเวณที่เกิดเหตุ จนผู้บาดเจ็บถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล และรอพบพนักงานสอบสวน โดยได้มีการสอบปากคำในเบื้องต้น หลังจากนั้นตนได้เข้าไปช่วยเหลือเยียวยาโดยจ่ายค่ารักษาพยาบาลอุบัติเหตุเหมาจ่ายของ ด.ช. วรวิญ ณ โรงพยาบาลบึงกาฬ จำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนนางสาวรัชต์ สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลได้ตามสิทธิประกันสังคม โดยมีการผ่าตัดหัวไหล่ สันเท้าและศีรษะแตกบริเวณด้านหน้า ใช้เวลารักษาตัวประมาณ ๖ วัน ส่วน ด.ญ. กฤต ตนไม่ทราบว่าใช้สิทธิอะไรในการเบิกค่ารักษาพยาบาล แต่ไม่มีการเรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากตน ด.ญ. กฤต มีแผลลอก

มีแผลฟกช้ำ ใช้เวลารักษาตัวประมาณ ๒ วัน ต่อมาตนได้รับแจ้งจากญาติของผู้เสียหายว่า ด.ช. วรวิญญู ได้เสียชีวิตแล้ว ตนจึงได้ร่วมทำบุญสวดพระอภิธรรมศพ ๐,๐๐๐ บาท ต่อมาในคืนวันที่ ๒ ของงานศพ ได้ร่วมทำบุญ ๐๐๐ บาท นอกจากนี้ยังได้จ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดการศพ ๐,๐๐๐ บาท และในงานศพคืนสุดท้าย ตนได้ช่วยสมทบ ค่าใช้จ่ายในการจัดงาน ค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับรับรองแขกในพิธีฌาปนกิจ ๐๐,๐๐๐ บาท และร่วมทำบุญ ๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นตามประเพณีอีก ๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวตนได้เก็บหลักฐานการจ่ายที่เป็นต้นฉบับ โดยได้รับจากผู้เสียหายเมื่อได้สำรองจ่ายไปแล้ว รวมค่าใช้จ่ายที่ชดใช้ไปแล้วทั้งสิ้น ๐๐,๐๐๐ บาท รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่มอบให้แก่คณะกรรมการฯ

๓. พยานหลักฐานสำคัญ

๓.๑ คำสั่ง ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐ เรื่องการมอบอำนาจของ หัวหน้าส่วนราชการบริหารส่วนภูมิภาค หัวหน้าส่วนราชการบริหารส่วนกลาง/รัฐวิสาหกิจและนายอำเภอ ปฏิบัติราชการแทน

๓.๒ คำสั่งสำนักงาน ที่ ๐๐/๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานขับรถยนต์และมอบหมายข้าราชการขับรถยนต์สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบึงกาฬ

๓.๓ หนังสือ กอ.รมน. ที่ นร ๐๐๐๐/๐๐๐ ลงวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ จำนวน ๐ หน้า

๓.๔ หนังสือ กอ.รมน. ที่ นร ๐๐๐๐/๐๐๐ ลงวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ จำนวน ๐ หน้า

๓.๕ บันทึกขออนุญาตเดินทางไปราชการ ลงวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ จำนวน ๐ หน้า

๓.๖ คำขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ เพื่อไปราชการ ในวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ จำนวน ๑ หน้า

๓.๗ คำขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง หมายเลขทะเบียน กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ เพื่อไปราชการ ในวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ จำนวน ๐ หน้า

๓.๘ ภาพถ่ายการร่วมเป็นวิทยากร จำนวน ๐ หน้า

๓.๙ ภาพถ่ายรถยนต์ กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๐ ภาพถ่ายรถคู่กรณี จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๑ สรุปรายละเอียดการให้ความช่วยเหลือ จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๒ ภาพถ่ายการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๓ ประเมินค่าความเสียหายรถยนต์ กข ๐๐๐๐ บึงกาฬ จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๔ บันทึกรายงานประจำวันของสถานีตำรวจภูธรเมืองบึงกาฬ จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๕ บันทึกแจ้งข้อกล่าวหาของสถานีตำรวจภูธรเมืองบึงกาฬ จำนวน ๐ หน้า

๓.๑๖ คำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐ สิงหาคม ๐๐๐๐ และหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

๓.๑๗ คำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐ สิงหาคม ๐๐๐๐ และหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

๓.๑๘ คำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐ สิงหาคม ๐๐๐๐ และหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

๓.๑๙ หนังสือขอส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๐๐ กันยายน ๐๐๐๐ และหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

๔. ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

๔.๑ ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ นายมา ตำแหน่งนักวิชาการพาณิชย์ปฏิบัติการ ได้รับมอบหมายจาก

เดินทางไปราชการใน

โครงการปฏิรูปสังคมแบบมีส่วนร่วมของประชาชน (สานเสวนากลุ่มอาชีพ) ในวันเสาร์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ และในวันอาทิตย์ที่ ๐๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่ง

ได้อนุมัติให้นายมา ใช้รถยนต์สำนักงาน หมายเลข

ทะเบียน กข ๐๐๐๐ ปิงภาพ เพื่อเดินทางไป - กลับ งานดังกล่าว เนื่องจากพนักงานขับรถยนต์ไม่อยู่ในพื้นที่ในวันที่เดินทางไปราชการ เมื่อเสร็จภารกิจในวันอาทิตย์ ที่ ๐๐ มิถุนายน ๐๐๐๐ ขณะเดินทางกลับมายังสำนักงาน

เวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น. นายมา ได้ขับรถด้วยความเร็วประมาณ ๐๐ - ๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง บริเวณที่เกิดเหตุสภาพถนนเป็นเลนสวนและมีรถแล่นสวนมาเป็นระยะ มีลักษณะเป็นเนินสูงและเป็นทางโค้ง รวมทั้งบริเวณไหล่ทาง

อยู่ระหว่างการก่อสร้าง เมื่อขับรถขึ้นพ้นจากเนินพบรถจักรยานยนต์พุ่งข้างซ้ายอยู่บนถนนในช่องทางเดียวกันในระยะกระชั้นชิด นายมา อ้างว่าได้พยายามเบรกหยุดรถ แต่ไม่สามารถหยุดรถได้ทันรถยนต์ของทางราชการ

จึงเฉี่ยวชนท้ายรถจักรยานยนต์พุ่งข้าง หมายเลขทะเบียน กทม ๐๐๐ นครพนม เป็นเหตุให้บุคคลภายนอกได้รับบาดเจ็บจำนวน ๒ ราย ได้รับบาดเจ็บและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมาจำนวน ๑ ราย และรถยนต์ของ

ราชการได้รับความเสียหายคิดเป็นเงิน ๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับตามบันทึกรายงานประจำวันของสถานีตำรวจภูธรเมืองปิงภาพ พนักงานสอบสวนได้มีความเห็นว่าอุบัติเหตุเกิดขึ้นจากความประมาทของนายมา และ

ต่อมาได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาว่านายมา กระทำความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายได้รับอันตรายสาหัส อันตรายเป็นภัยหรือจิตใจ และทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย ซึ่งนายมา ได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงสภาพความเสียหายทั้งของรถยนต์ราชการและบุคคลภายนอกซึ่งได้รับบาดเจ็บจนถึงแก่ความตาย รวมทั้งจากสภาพถนนที่เป็นเนินสูง และบริเวณไหล่ทางอยู่ระหว่างการก่อสร้าง

นายมา ควรใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ เมื่อขับรถขึ้นพ้นจากเนินแล้วควรลดความเร็ว และเว้นระยะห่างจากรถยนต์คันหน้าพอสมควรและพร้อมที่จะหยุดรถได้เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน แต่นายมา หาได้ใช้ความระมัดระวังอย่าง

เพียงพอไม่ จึงไม่สามารถหยุดรถได้ทันเมื่อจำเป็นต้องหยุด พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง นายมา จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่ง

การกระทำและความเป็นธรรมแห่งกรณี ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับการที่นายมา มิได้มีตำแหน่งหน้าที่โดยตรงเป็นพนักงานขับรถ และจากข้อเท็จจริงที่ได้

จากการตรวจสอบบริเวณสถานที่เกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งพยานได้ให้การตรงกันว่าสภาพถนนหรือทัศนวิสัยบริเวณที่เกิดเหตุไม่ดี จึงให้นายมา รับผิดชอบใช้ ในอัตราร้อยละ ๕๐ ของค่าเสียหาย จำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๐,๐๐๐ บาท

และหากสำนักงาน

ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้

บุคคลภายนอก ก็ให้นายมา รับผิดชอบใช้ ในอัตราเดียวกัน ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔.๒ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ และเลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ แล้ว

เห็นว่า ความเสียหายดังกล่าวเกิดจากการกระทำละเมิดของนายมาวินฯ ซึ่งได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ จึงเห็นควรให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ทรัพย์สิน แก่ร่างกายหรือชีวิตของผู้เสียหาย ตามหลักเกณฑ์

ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๐ ตุลาคม ๐๐๐๐ รวมเป็นเงินจำนวน ๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนี้

๔.๒.๑ คำขอฯ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ ของ ด.ช. วรัญ โดยนางสาวรัช ให้ได้รับชดใช้
ค่าสินไหมทดแทน รวมเป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท แบ่งเป็น

- ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการจัดการศพตามประเพณีทางศาสนา
หรือประเพณีแห่งท้องถิ่น ตามที่จ่ายจริง เป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท
- ค่าขาดไร้อุปการะ โดยจ่ายให้กับนางสาวรัช จำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท นายไซ จำนวน
๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท

๔.๒.๒ คำขอฯ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ ของ ด.ญ. กฤต โดยนางสาวรัช เป็นค่า
รักษาพยาบาล ตามที่จ่ายจริง เป็นเงินจำนวน ๐,๐๐๐ บาท

๔.๒.๓ คำขอฯ เลขทะเบียนรับที่ ๐๐๐๐ ของนางสาวรัช ให้ได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
รวมเป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท แบ่งเป็น

- ค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน โดยใช้ค่าซ่อมเพื่อให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนสู่สภาพเดิม
เป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท
- ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างเจ็บป่วย กรณีผู้เสียหายมีรายได้
ไม่แน่นอนและไม่มีรายได้ประจำ ให้ชดใช้ความเสียหายตามช่วงเวลาที่ไม่สามารถไปทำงานได้ จำนวน
๐ วัน วันละ ๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๐๐,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้ เนื่องจากคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ ทั้งสามคำขอดังกล่าว เป็นค่าสินไหมทดแทนที่เกินกว่าจำนวนที่คณะกรรมการฯ จะพิจารณา
ให้ชดใช้ตามหลักเกณฑ์ได้ อีกทั้งยังเป็นค่าสินไหมทดแทนกรณีอื่น อันพึงมีนอกเหนือจากหลักเกณฑ์
ที่กระทรวงการคลังกำหนด ดังนั้น จึงเห็นควรส่งคำขอทั้งสามฉบับให้กระทรวงการคลังพิจารณาต่อไป
ตามข้อ ๘ ของประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ
กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔

.....ประธานกรรมการ

(นางสาวพริ)

นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ

.....กรรมการ

(นางสาวอรุ)

นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ

.....กรรมการ

(นางสาวอา)

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

.....กรรมการ

(นายวิ)

นิติกรปฏิบัติการ

.....กรรมการและเลขานุการ

(นายปวิน)

นิติกร

ตัวอย่าง บันทึกการสอบสวน
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
ตามคำสั่ง.....(หน่วยงาน).....ที่...../.....
ลงวันที่ เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณี.....

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....

สถานที่ทำงาน.....ตั้งอยู่เลขที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทร.....

บัตรประจำตัว.....เลขประจำตัวประชาชน.....

ออกให้โดย.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมดอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำด้วยความสมัครใจและสัจจริงดังนี้

๑.....

.....

๒.....

.....

๓.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

ก. คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้แจ้งให้ทราบว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม รวมทั้งการให้ถ้อยคำตามบันทึกการสอบสวนฉบับนี้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้

ข. คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมิได้ทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการล่อลวงหรือขู่เข็ญ หรือให้สัญญาเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ค. ข้าพเจ้าได้อ่านบันทึกการสอบสวนฉบับนี้โดยตลอดแล้ว ขอรับรองว่าถูกต้องตรงตามที่ให้ถ้อยคำไว้ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ให้ถ้อยคำ
(.....)

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้พิมพ์/ผู้บันทึก
(.....)

ตัวอย่าง คำสั่งเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

คำสั่งสำนักงาน

ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐

เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ตามที่สำนักงาน ได้มีคำสั่ง ที่ ๐/๐๐๐๐ ลงวันที่ ๐ มกราคม ๐๐๐๐ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริตเป็นเหตุให้สำนักงาน ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท พร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลัง ตรวจสอบ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเห็นว่า ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่า นาง ว พนักงานการเงินและบัญชี ๓ มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานการเงินและบัญชีอาศัยโอกาส ในการปฏิบัติหน้าที่เบียดบังเงินยืมรองจ่ายของสำนักงานฯ ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว เป็นเหตุให้สำนักงานฯ ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงิน ๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพิจารณาการกระทำและความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ได้ ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ผู้ทุจริต ได้แก่ นาง ว. ขณะดำรงตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี ๓ มีหน้าที่ใน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี ตรวจสอบหลักฐานและใบสำคัญการเบิกจ่ายเงิน จัดทำบัญชีเงินสด บัญชีเงินฝากธนาคาร บัญชีแยกประเภท ควบคุมการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตรวจสอบการตั้งฎีกาเบิกจ่าย/เบิก จ่ายเงินสดย่อย ทำบันทึกขออนุมัติยืมเงินรองจ่าย/เบิกจ่าย ไปรับเช็คเพื่อนำฝากเข้าบัญชีสหกรณ์ออมทรัพย์ พร้อมกับจัดทำบัญชีเพื่อควบคุมจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติ รวมทั้งตรวจสอบใบเสร็จรับเงินให้ถูกต้องตามระเบียบ ได้รับมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบการเบิกจ่ายเงินและการส่งคืนเงินรองจ่ายในโครงการจัดประชุม ซึ่งนำเงินฝากไว้ในบัญชี เลขที่ ๐๐๐๐๐ นาง ว. ได้ขออนุมัติเบิกถอนเงินจากบัญชี เลขที่ ๐๐๐๐๐ เพื่อส่งคืนคลังเมื่อเสร็จสิ้น โครงการตามระเบียบ แต่กลับนำเงินส่งคืนคลังเพียงบางส่วนแล้วนำเงินยืมรองจ่ายและดอกเบี้ยซึ่งต้องส่งคืนคลัง ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์เป็นการอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบ ด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้กรมได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ว. รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เต็มจำนวน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง

๒.๑ นาง พ. ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการส่วน เป็นผู้ดูแลการเบิกจ่ายเงินในกิจกรรมการจัด ประชุมที่ฝากไว้ในบัญชี เลขที่ ๐๐๐๐๐ ซึ่งนาง พ. มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินร่วมกับผู้อำนวยการสำนัก นาง พ. จึงมีหน้าที่ต้องควบคุมดูแลการเบิกจ่ายเงิน และติดตามตรวจสอบการส่งคืนเงินรองจ่ายภายหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม การจัดประชุมให้ครบถ้วน ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และควบคุมดูแลให้นาง ว. ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตาม ระเบียบโดยเคร่งครัด นาง พ. ได้ลงนามอนุมัติส่งจ่ายเงินให้นาง ว. นำเงินยืมรองจ่ายในกิจกรรมการจัดประชุม ไปใช้ปะปนกับกิจกรรมอื่นของสำนัก โดยไม่มีการติดตามตรวจสอบว่าเงินไปใช้ในกิจกรรมใดบ้างและนำเงิน ส่งคืนบัญชีในภายหลังครบถ้วนหรือไม่ เป็นช่องทางให้นาง ว. อาศัยโอกาสนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว นอกจากนี้นาง พ. ยังละเลยไม่ตรวจสอบรายการเบิกถอนเงิน (Statement) ทำให้นาง ว. ไม่นำดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ในบัญชีส่งคืนคลังให้ครบถ้วน ถูกต้องตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการ แต่นำเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

การกระทำของนาง พ. ดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการเปิดโอกาสและเป็นช่องทางให้นาง ว. กระทำการทุจริตสำเร็จ พฤติการณ์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้กรมได้รับความเสียหาย แต่เนื่องจากนาง พ. เป็นผู้ตรวจสอบและกลั่นกรองเบื้องต้นซึ่งหากปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความละเอียดรอบคอบก็จะเป็นช่องทางทำให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ จึงให้นาง พ. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหาย ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๒ นาง ป. ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก มีหน้าที่ควบคุม บังคับบัญชา กำหนดนโยบาย การปฏิบัติงาน มอบหมายงาน ควบคุมตรวจสอบ ติดตามประเมินผล และแก้ปัญหาขัดข้องในการปฏิบัติงานใน หน่วยงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งมีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงิน และตรวจสอบรายการเบิกถอนเงิน (Statement) ซึ่งสำนักดูแลรับผิดชอบและฝากไว้ในบัญชี ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานต้นสังกัดซึ่งดำเนินโครงการจัดประชุมย้อมมี หน้าที่ต้องควบคุมดูแลการเบิกจ่ายเงินยืมรองจ่ายและติดตามตรวจสอบการส่งคืนเงินรองจ่ายภายหลังเสร็จสิ้น กิจกรรมให้ครบถ้วนถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และควบคุมดูแลตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ใน สำนักให้เป็นไปตามระเบียบโดยเคร่งครัด แต่กลับปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมดูแล ให้นาง พ. และนาง ว. ปฏิบัติ หน้าที่เป็นไปตามระเบียบ เห็นชอบและลงนามอนุมัติสั่งจ่ายเงิน ให้นาง ว. นำเงินยืมรองจ่ายในกิจกรรมการจัด ประชุมไปใช้ปะปนกับกิจกรรมอื่นของสำนัก โดยไม่มีการติดตามตรวจสอบว่านำเงินไปใช้ในกิจกรรมใดบ้างและนำ เงินส่งคืนบัญชีในภายหลังครบถ้วนหรือไม่ เป็นช่องทางให้นาง ว. อาศัยโอกาสนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตน นอกจากนี้ยังละเลยไม่ตรวจสอบรายการเบิกถอนเงิน (Statement) ให้นาง ว. ไม่นำดอกเบี่ยที่เกิดขึ้นในบัญชี การประชุมส่งคืนคลังให้ครบถ้วนถูกต้องตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการแต่นำเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตน เป็นเหตุให้เงินในโครงการจัดประชุมขาดบัญชี การกระทำของนาง ป. ดังกล่าวจึงเป็นการเปิดโอกาสและเป็น ช่องทางให้นาง ว. กระทำการทุจริตสำเร็จ พฤติการณ์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้กรมได้รับความเสียหาย จึงให้นาง ป. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ในอัตราร้อยละ ๔๐ ของความ เสียหาย ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท คิดเป็นเงิน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง หากกรมได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากนาง ว. เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นาง พ. และนาง ป. ได้ชดใช้ไว้เกินจำนวนความเสียหายให้คืนเงินส่วนที่ได้รับชำระไว้เกินให้นาง พ. และนาง ป. ตามสัดส่วนความรับผิดและที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๑๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงมีคำสั่งให้ นาง ว. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด นาง พ. รับผิดชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนจำนวน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท และนาง ป. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ให้แก่กรมภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว กรมจะใช้มาตรการบังคับ ทางปกครอง มาตรา ๖๓/๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

ทั้งนี้ หากท่านประสงค์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งนี้ให้อย่นอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ทางปกครองภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนี้ โดยทำเป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อ กฎหมายที่ยังอ้างประกอบด้วย ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

และสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี
ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

.....

(ชื่อ-สกุล)

ตำแหน่ง

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (ครั้งที่ ๑)

ที่

สำนักงาน

อำเภอเมือง จังหวัดนันทบุรี ๑๑๐๐๐

ธันวาคม ๐๐๐๐

เรื่อง แจ้งคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

เรียน รายชื่อตามแนบ (ผู้ทำละเมิด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งสำนักงาน ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐ จำนวน ๐ ฉบับ (๐๐แผ่น)

ตามที่ ได้มีคำสั่งสำนักงาน ที่ ๐๐๐/๐๐๐๐
ลงวันที่ ๐๐ พฤศจิกายน ๐๐๐๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อพิจารณา
ตรวจสอบข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำละเมิด กรณี..... และต่อมากระทรวงการคลัง
ได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้ ทราบและเรียกให้ท่าน
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน นั้น

บัดนี้ ได้มีคำสั่งตามความเห็นกระทรวงการคลังให้ท่านต้องชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงิน ๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการนี้ สำนัก ในฐานะ
หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย จึงขอแจ้งคำสั่งสำนักงาน ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐
เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐ มายังท่านเพื่อดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
หากท่านไม่ปฏิบัติตาม สำนักงาน จะใช้สิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ หากท่านไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อ
ศาลปกครองได้

ขอแสดงความนับถือ

กลุ่มกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ ๐๐๐๐-๐๐๐๐

โทรสาร ๐ ๐๐๐๐-๐๐๐๐

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งเตือนให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (ครั้งที่ ๒)

ที่ /

สำนักงาน

อำเภอเมือง จังหวัดนันทบุรี ๑๑๐๐๐

ธันวาคม ๐๐๐๐

เรื่อง แจ้งเตือนให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

เรียน รายชื่อตามแนบ (ผู้ทำละเมิด)

อ้างถึง หนังสือสำนัก

ด่วนที่สุด ที่

ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งให้ท่านดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ ตาม [ที่ ๐๐๐๐/๐๐๐๐ เรื่อง ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ ๐๐ ธันวาคม ๐๐๐๐ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ขอเรียนว่า บัดนี้ ครบกำหนดเวลาที่ท่านจะต้องดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว ในการนี้ สำนักงาน ในฐานะหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย จึงเรียนแจ้งเตือนให้ท่านนำเงินค่าสินไหมทดแทนมาชำระที่ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ หากท่านไม่ดำเนินการ จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของท่านและขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระให้ครบถ้วน ตามมาตรา ๖๓/๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

กลุ่มกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

โทรสาร ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่มา : คู่มือการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๖)
จัดพิมพ์โดยสวัสดิการกรมบัญชีกลาง

